

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי חנה זינגר ז"ל

בת ביילה ונפתלי

נולדה בכפר לווה, רוסיה

בתאריך י"ב באב תרפ"ז, 10/8/1927

התגוררה בכפר עציון

שרתה בחיל הרגלים

נפלה בעת מילוי תפקידה בשרותה

ד' באייר תש"ח, 13/5/1948

נקברה בהר הרצל

אזור: א חלקה: 18 שורה: 9 קבר: 20

בת 21 בנופלה

קורות חיים

בת ביילה ונפתלי, נולדה ביום י"ב באב תרפ"ז (10.8.1927) בכפר לווה שבחבל קרפטו-רוס (אז בצ'כוסלובקיה) להורים שומרי-דת, אנשי עבודה חקלאית ומסחר. למדה בבית-ספר ממשלתי. בילדותה נתייממה מאמה ועבדה יחד עם אחיותיה הגדולות במשק בית, ברפת, בגן ובשדה (היא היתה הבת הרביעית בילדי המשפחה: חמש בנות ובן אחד). באביב 1939 הוחזר אזור מגוריה להונגריה וב-1944 נשלחו בני המשפחה למחנות שונים. היא נשלחה למחנה-ההשמדה אושוויץ ומשם למחנות-עבודה בגרמניה. כשחזרה הביתה אחרי המלחמה מצאה בחיים רק את אביה ואחות אחת. אביה, חולה ורצוץ מהסבל במחנות, נאלץ להישאר בכפרו והיא הצטרפה לקיבוץ "בני-עקיבא" בבודפשט, יצאה להכשרה ומשם - ב"נתיב הבריחה" לאיטליה. חנה הצטרפה לקבוצת-הכשרה של "תורה ועבודה", הגיעה לארץ בשנת 1946 באוניית-המעפילים "אנצו סירני", נעצרה במחנה עתלית ושבוועיים לאחר ששוחררה עלתה לכפר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עציון. היא הסתגלה במהרה לעבודה ביער, במטבח, בבית-המרגוע ועוד, נקלטה יפה בחברה, לקחה חבל בשיעורים והתקדמה בדיבור עברי, בשירה ובריקודים, ושאפה להעלות אליה את אביה. בעצת ידידים ניסתה פעם לפרוש מהקיבוץ ולשבת בעיר, אך מיד חזרה אל הקיבוץ והתקשרה אליו עוד יותר. מראשית בואה השתתפה באימוני ה"הגנה", שמחה בתפקידים הקשים שהוטלו עליה מדי פעם, והצליחה שלא לפגור אחרי הבחורים, ובזריקת רימונים לטווחים רחוקים עלתה גם על רבים מהם.

בחודשי המצור על הגוש השתתפה בשמירה בעמדות, מחזיקה ברובה, וליד הזרקור. חנה סיימה קורס לחובשות ושירתה כחובשת אחראית ליד מפקד הקטע המזרחי של הכפר. בהתקפה האחרונה היתה על משמרתה, ועזרה גם בטיפול בפצועים שבבית-החולים. בערב האחרון עוד עזרה בהעברת פצועים למשואות יצחק. למחרת הוסיפה לשרת בתפקידה הקבוע וכך נפלה בפרוץ שריוניות האויב אל הכפר - ביום ד' באייר תש"ח (13.5.1948).

ביום כ"ה בחשוון תש"ט (17.11.1949) הובאה למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.